

Товт Вікторія Михайлівна

*аспірант Львівського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президенті України*

ORCID 0000-0003-1046-600X

e-mail: tovtviktoriya@gmail.com

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Досліджено теоретичні засади здійснення митного контролю та його правового забезпечення. Здійснено аналіз чинного законодавства, виокремлено основні елементи, які взаємодіють у системі митного контролю. Розкрито сутність та особливості митного контролю при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності в умовах формування новітньої ідеології його здійснення в контексті євроінтеграції.

Ключові слова: митний контроль; правове забезпечення; законодавство; зовнішньоекономічна діяльність та безпека.

Постановка проблеми. Підписавши угоду про асоціацію з ЄС, Україна стала учасником євроінтеграційного процесу, що вимагає уніфікації законодавчих актів у всіх сферах діяльності, а безпосереднє перевезення товарів через кордон потребує адаптації чинного законодавства до європейських норм. Правові, економічні та організаційні основи митної справи визначаються у Конституції й законах України, нормативних актах Президента України, Кабінету Міністрів України, актах Державної митної служби та інших центральних органів виконавчої влади. Митна служба повинна, насамперед, реалізовувати свої функції у сфері забезпечення цілісності та недоторканності кордонів України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам митного контролю, адаптації чинного законодавства та євроінтеграційних процесів присвячені праці вітчизняних та зарубіжних науковців, таких як: І. Бережнюк, М. Білуха, О. Вакульчик, А. Вдовиченко, Л. Вороніна, Ю. Гупанова, Ю. Дьомін, А. Єршов, П. Когут, О. Красівський, А. Крисоватий, В. Мартинюк, Т. Микитенко, П. Пашко, І. Співа, І. Шкуратов та інші.

Водночас актуальним залишається наукове дослідження, присвячене уніфікації, адаптації та гармонізації чинного законодавства до вимог європейських та світових спільнот, адже від того, наскільки достовірними і детальними будуть наукові висновки, залежатиме ефективність митного контролю, забезпечення зовнішньоекономічної безпеки в державі.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Оскільки питання правового забезпечення є одним із актуальних питань у процесі взаємодії України та розвинених країн в усіх сферах, то за допомогою аналізу існуючого законодавства, допустимих уточнень і гармонізації можливим є

удосконалення взаємодії та підвищення ефективності не тільки співпраці, але й наповнення бюджету.

Виклад основного матеріалу. Міжнародно-правові засади співробітництва між Україною та Європейським Союзом започатковані у 1991 р., коли міністр закордонних справ Нідерландів, що головував на той час в Євросоюзі, офіційно визнав незалежність України. Відтоді українська сторона отримала можливість претендувати на об'єктивну та взаємовигідну співпрацю з країнами Європейського Союзу, будучи повноправним членом таких взаємовідносин.

Обумовлені інтеграційними процесами стратегічні плани розвитку митної справи в Європейському Союзі та країнах, які прагнуть членства (зокрема, Україна), є окресленими у Митних прототипах ЄС (Customs Blueprints) шляхом визначення певних стандартів: комплексна та стабільна система митного законодавства; механізм співпраці митниці з національними та міжнародними правоохоронними органами; запровадження новітніх інформаційних технологій на митниці; спрощення митних процедур; механізм ідентифікації митних ризиків; ефективність митного аудиту та пост-аудиту як форм митного контролю [1].

Очевидно, що спільні кордони України та ЄС означають, що між сторонами повинні налагоджуватися відносини у сфері транскордонної співпраці, врегулювання прикордонних взаємовідносин, розробка митної політики, яка здатна забезпечити ефективні контакти сторін. Основою митної політики є нормативно-правова база, яка повинна врегульовувати питання, пов'язані із встановленням мита, перетином товарів через митний кордон, розробкою митних тарифів та забезпеченням співпраці у сфері митного регулювання.

У ст. 2 Конституції України зазначено, що “суверенітет України поширюється на всю її територію, яка, в межах існуючого кордону, є цілісною і недоторканою”. А в ст. 17 частині 1 зазначено, що “захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, всього Українського народу”. Щодо міжнародного аспекту, то ст. 13 Основного Закону свідчить, що “зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права”. Своєю чергою, у ст. 9 зауважено, що “чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України” [2].

Ці всі тези є свідченням того, що ефективна реалізація митної політики є обов'язковою умовою гармонійного розвитку України в сучасному суспільстві та основою сталого політичного, економічного та соціального розвитку держави.

А в Митному кодексі (далі – МК) зазначено, що “при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються

виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день прийняття митної декларації органом доходів і зборів України”.

Як зазначається у вищезгаданій Конституції України, важливим аспектом здійснення митної політики є регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Зовнішньоекономічна діяльність – діяльність вітчизняних та іноземних суб’єктів господарської діяльності, побудована на взаємовідносинах між ними, що поширено як на території України, так і за її межами. Налагодження зовнішньоекономічної діяльності є одним із завдань економічної політики та національної безпеки кожної країни.

Сучасне митне законодавство має безпосередній вплив як на економічний розвиток регіонів, країни, так і на розширення зовнішньоекономічних зв’язків у ринкових умовах. На митний контроль у контексті зовнішньоекономічної безпеки також поставлено завдання недопущення терористичних актів, боротьби з міжнародною організованою злочинністю, виявлення заборонених перевезень товарів, зокрема при діяльності суб’єктів господарювання між Україною та іншими країнами тощо.

Законодавство України формують такі основні нормативно-правові акти, як: Конституція України, Митний кодекс, закони та підзаконні документи України, що врегульовують митні взаємовідносини між суб’єктами, а також міжнародні договори, згода на реалізацію яких на теренах України дана українським парламентом. Окремо доцільно згадати норми Митного кодексу, в якому зазначено, що “при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день прийняття митної декларації органом доходів і зборів України” [3].

Ст. 338 МК України передбачає такі форми митного контролю: 1) перевірка документів і відомостей; 2) митний огляд (огляд і переогляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляд і переогляд ручної поклажі і багажу, особистий огляд громадян; 3) облік товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України; 4) усне опитування громадян та посадових осіб підприємств; 5) огляд територій та приміщень, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи проводиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи; 6) перевірка обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем; 7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, зокрема своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів; 8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених

органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих митному органу.

У Кіотській конвенції зазначено, що передбачені форми митного контролю застосовуються до всіх учасників торгівлі, незалежно від обсягу здійснюваних ними зовнішньоекономічних операцій та репутації на міжнародному ринку. Форми митного контролю та їх обсяг не повинні також залежати від суми митних платежів, а повинні ґрунтуватися на системі управління ризиками.

У Коментарях до гл. 6 “Митний контроль” Генерального додатку до Кіотської конвенції роз’яснюється, що форми митного контролю за Кіотською конвенцією застосовуються стосовно товарів, транспортних засобів та осіб до їх прибуття, вибуття або під час проходження митних процедур і до їх завершення.

Основоположним принципом застосування форм митного контролю, передбаченим Кіотською конвенцією, є принцип переходу від тотального контролю за переміщенням товарів до застосування форм контролю, що базується на аудиті (на основі застосування системи управління ризиками).

У Коментарях зазначено такі форми митного контролю: перевірка документів, необхідних для переміщення товарів і транспортних засобів; догляд переміщуваних товарів і транспортних засобів; ідентифікація товарів; перевірка багажу та осіб, що його переміщують; особистий догляд осіб; митний аудит, що включає митний пост-аудит та аудит систем учасників міжнародної торгівлі [4].

У випадку, коли в сфері митних взаємовідносин виникає ситуація, що потребує неоднозначного трактування, Митний кодекс України визначає, що “у разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов’язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи прав та обов’язків посадових осіб органів доходів і зборів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь органу доходів і зборів, рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян”.

Митна політика в Україні здійснюється в межах суворого митного контролю, який проводиться митними органами з дотриманням визначених у законодавстві процедур і порядку здійснення відповідних операцій. Митному контролю та митному оформленню піддаються товари, цінності, транспортні засоби, валюта, речі та інші ресурси, що переміщуються через митний кордон. Митний контроль здійснюється відповідно до завдань митної політики, яка провадиться в Україні.

Для того, щоб митний контроль був ефективним, необхідно, щоб митними органами здійснювалося мінімум процедур, які потрібні для того, щоб

реалізувалося митне законодавство. Відповідність процедур та їх порядок визначаються Митним кодексом України та іншими законодавчими актами у цій сфері.

Також у сфері митного регулювання доцільно згадати Закон України “Про Митний тариф України” № 584-VII від 19.09.2013 р., який встановлює ставки ввізного мита (преференційні, пільгові та повні) на групи товарів відповідно до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, складеної на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів [5].

Окрім зазначених законодавчих актів, потрібно згадати спеціалізовані закони, які визначають ставки ввізного мита на певні види товарів, нормативні документи, присвячені антидемпінговому, спеціалізованому та компенсаційному миту. Вагоме значення у митній сфері відіграє Податковий кодекс України, норми якого визначають порядок оподаткування податком на додану вартість та акцизним податком товарів та послуг, які імпортуються [6].

Митному контролю відведено вагоме становище для забезпечення національних інтересів, він займає важливе місце у загальній ієрархії митної системи, яка, своєю чергою, представляє сукупність тарифних і нетарифних інструментів, принципів, форм і методів їх встановлення, зміни чи відміни, механізм для забезпечення своєчасної та повної сплати митних платежів, відповідальності за порушення митного законодавства, а також державні органи, на які покладено обов'язки реалізувати політику у сфері державної митної справи [7].

Попри важливе значення митного контролю у реалізації політики, у сфері державної митної справи у наукових дослідженнях відсутня єдність у визначенні зазначеної економічної категорії. Одні автори схиляються до розуміння митного контролю як системи законодавчо встановлених заходів, здійснюваних митними органами для забезпечення дотримання вимог митного та податкового законодавства, охорони державної і суспільної безпеки, економічних інтересів, а також виявлення та попередження протиправних дій фізичних і юридичних осіб [8]. Інші автори обґрунтовують митний контроль як засіб реалізації державної митної справи, що є сукупністю заходів для забезпечення учасниками митних відносин вимог митного законодавства [9]. М. Білуха і Т. Микитенко визначають митний контроль як функцію управління митними операціями підприємств, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність із метою забезпечення дотримання вимог нормативно-правових актів із питань державної митної справи та міжнародних договорів України [10].

Згідно з оновленою Кіотською конвенцією про гармонізацію та спрощення митних процедур (Загальний додаток, гл. 2 та гл. 6), митний контроль – це сукупність заходів, що здійснюються митною службою з метою забезпечення дотримання митного законодавства [11]. Усі товари, зокрема транспортні засоби, які ввозяться на митну територію чи вивозяться з неї, незалежно від того, чи обкладаються вони митами і податками, підлягають митному контролю (Стандартне правило 6.1. гл. 6 Загального додатку до Кіотської конвенції).

Пункт 31 ст. 4 Митного кодексу Митного союзу в межах Євразійського співтовариства визначає митний контроль як сукупність заходів, що здійснюються митними органами, зокрема із використанням системи управління ризиками, з метою забезпечення дотримання митного законодавства Митного союзу та держав-членів Митного союзу.

Митний кодекс Європейського Союзу (п. 3 ст. 4) визначає митний контроль як спеціальні дії, що виконуються митними органами з метою забезпечення правильного застосування митного законодавства та іншого законодавства, що регулює ввезення, вивезення, транзит, передачу, зберігання та кінцеве використання товарів, переміщуваних між митною територією Співтовариства та іншими територіями, та наявність і переміщення в межах митної території товарів, що не є товарами Співтовариства, та товарів, розміщених у відповідний митний режим для кінцевого використання [12]. Підсумовуючи визначення сутності, можна виділити загальну тенденцію, що митний контроль – це механізм, який направлений на запобігання переміщення заборонених чинним законодавством товарів та забезпечення безпеки, зокрема зовнішньоекономічної. А форми залежать від покладених завдань та функцій, які притаманні механізму запровадження митного контролю.

Загалом, законодавство, яке визначає митну політику України, повинно вирішувати такі завдання:

- забезпечення організації та функціонування єдиної, узгодженої, стабільної митної системи, закріплення правових механізмів взаємодії всіх її елементів;
- визначення загальних принципів регулювання митних відносин;
- захист економічних інтересів України, забезпечення виконання зобов'язань, що випливають із міжнародних договорів України стосовно митної справи;
- встановлення правових норм, які б забезпечували захист інтересів споживачів і дотримання учасниками зовнішньоекономічних зв'язків державних інтересів на зовнішньому ринку;
- створення умов для ефективної боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, контролю за валютними операціями;
- підвищення рівня організаційних і правових гарантій суб'єктів митних відносин, удосконалення системи їх відповідальності [13].

На шляху до євроінтеграції Україна реалізовує свою політику в різних напрямках, одним із яких є здійснення митної політики, що відповідає вимогам сучасного світу і викликам сьогодення. У напрямі її здійснення Україна прийняла низку нормативно-правових актів, на основі яких здійснюється митне регулювання та митний контроль. Основні засади митної політики регламентовано в Основному Законі країни, де визначено незалежність держави, її здатність діяти на міжнародній арені як самостійний правовий суб'єкт, а також визначати принципи та норми митної політики відповідно до світової практики.

Тому Україна є самодостатньою в плані здійснення митної політики та реалізації стратегічних пріоритетів щодо входження до Європейського співтовариства як повноцінний член на засадах рівноправ'я та партнерства.

Потрібно звернути увагу ще на такий момент. У контексті прагнення України стати членом Європейського Союзу потрібно спрямувати зусилля на подолання негативних тенденцій, які існують у сфері митної політики, функціонування митних органів та посилення митного контролю на кордонах між Україною та європейськими державами. Адже ситуація, яка панує на сучасному етапі на кордоні із Польщею, Румунією, Угорщиною, не дає підстав стверджувати про прозорість та відкритість митної політики української сторони взаємовідносин суб'єктів євроінтеграційної взаємодії.

У напрямі реалізації євроінтеграційних прагнень України потрібно посилити митний контроль для того, щоб забезпечити протекціоністську політику та відповідність здійснення митних операцій загальним європейським цінностям та поширеній практиці здійснення митних правовідносин у Європейському Союзі. Потрібно забезпечити дотримання законодавства у всіх сферах реалізації митної політики та посилити відповідальність посадових осіб митних органів України за невиконання або злісне порушення ситного законодавства. Загалом, ефективна реалізація митної політики є обов'язковою умовою гармонійного розвитку України в сучасному суспільстві та основою сталого політичного, економічного та соціального розвитку держави.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, митна політика України має належну правову регламентацію у нормативних документах та чітку спрямованість до врегулювання митних взаємовідносин відповідно до загальноприйнятих стандартів. Проте для реалізації євроінтеграційних прагнень України необхідно посилити митний контроль для того, щоб забезпечити протекціоністську політику та відповідність здійснення митних операцій загальним європейським цінностям та поширеній практиці здійснення митних правовідносин у Європейському Союзі.

Список використаної літератури

1. Вакульчик О. М. Використання досвіду ЄС у побудові системи законодавчого та методичного забезпечення митного пост-аудиту в Україні // Економічні науки. 2012. № 2. С. 11—22.
2. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року із змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV. Київ : Видавничий дім Скіф, 2006. 48 с.
3. Митний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44 – 48. Ст. 552.
4. Співак І. В. Митний контроль: порівняльний аналіз // Вісник Національного технічного університету України “Київський політехнічний інститут”. Політологія. Соціологія. Право : зб. наук. пр. Київ : НТУУ “КПІ”, 2016. № 3/4 (31/32). С. 223—228.

5. Про Митний тариф України : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 20/21. С. 22.
6. Податковий кодекс України // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13 – 17. Ст. 112.
7. Мартинюк В. П. Про доцільність використання терміна “митна система держави” // Митна безпека. 2010. № 2. С. 144, 145. (Серія “Економіка”).
8. Дьомін Ю. М., Дьоміна С. Ю., Железняк Н. М. [та ін.]. Митне право України : навч. посіб. / за заг. ред. О. Х. Юлдашева. Київ : Центр учбової літератури, 2009. С. 136.
9. Бережнюк І. Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти : монографія. Дніпропетровськ : Академія митної служби України, 2009. С. 14.
10. Білуха М. Т., Микитенко Т. В. Митний контроль: організація і методологія // Науковий вісник Національного університету ДПС України. 2014. № 1(64). С. 182. (Серія “Економіка, право”).
11. Таможенный кодекс таможенного союза (в ред. 2015 р.) в рамках Евразийского экономического сообщества. URL : <http://www.wcoomd.org> (дата обращения: 05.10.2018).
12. Митний кодекс Євросоюзу від 23.04.2008 р. URL : https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/ugoda-pro-asociaciyu/15_Annexes.pdf (дата звернення: 05.10.2018).
13. Митний кодекс України...

Статтю подано: 08.11.2018

Статтю схвалено: 05.12.2018

Tovt Viktoria Mykhailivna

*Postgraduate student Lviv Regional Institute for Public Administration
of the National Academy for Public Administration
under the President of Ukraine*

ORCID 0000-0003-1046-600X

e-mail: tovtviktoriya@gmail.com

LEGAL GROUNDWORK OF CUSTOMS CONTROL IN UKRAINE

Problem setting. Having signed the agreement on association with the EU, Ukraine became the participant of European integration process, demanding standardization of acts in all fields of activity, and direct transportation of goods through border demands adaptation of the current legislation to the European norms. Legal, economic and organizational fundamentals of customs affairs are defined in the Constitution and laws of Ukraine, regulations of the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, acts of the Public customs service and other central executive authorities. The customs service first of all is urged to realize the functions in the field of ensuring integrity and inviolability of borders of the Ukrainian state.

Recent research and publications analysis. Problems of customs control, adaptation of the current legislation and European integration processes are devoted to the works of domestic and foreign scholars such as I. Berezhniuk, M. Bilukha, O. Vakulchuk, A. Vdovychenko, L. Voronina, Yu. Gupanova, Yu. Diomin, A. Yershov, P. Kohut, O. Krasivskyi, A. Krisovatyi, V. Martyniuk, T. Mykytenko, P. Pashko, I. Spiva, I. Shkuratov and others. At the same time, scientific research is devoted to the unification, adaptation and harmonization

of the current legislation to the requirements of European and world communities, because the effectiveness of customs control, ensuring foreign economic security in the state will depend on how reliable and deep scientific conclusions will be.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. Whereas, the questions of legal support is one of the topical issues in the course of interaction of Ukraine and developed countries in all spheres, by means of analysis of existing legislation, admissible clarifications and harmonization it is possible to improve the interaction and increase the efficiency of not only cooperation but also budget filling.

Paper main body. The international legal framework for cooperation between Ukraine and the European Union originates from 1991, when the Dutch Foreign Minister, presiding at that time in the European Union, officially recognized the independence of the Ukrainian state. Since then, the Ukrainian side has been able to claim an objective and mutually beneficial cooperation with the countries of the European Union, being a full member of such relationships.

Considered the customs affairs in the conditions of economic development of Ukraine, which becomes of particular importance, since the state seeks to expand foreign economic relations and realize their Euro-integration aspirations. The basis of customs relations are statutory and regulatory acts regulating issues related to customs affairs. The legislative framework defines the basic principles of the implementation of the national policy in the field of customs relations in the direction of forming the conditions for the development of foreign economic activity of Ukraine and ensuring the rights and freedoms of the participants in relations in this field. The basic principles of the customs policy of Ukraine are determined by the Verkhovna Rada.

Under current conditions, the legislation of Ukraine is formed by such basic statutory and regulatory acts as the Constitution of Ukraine, the Customs Code, laws and subordinate documents, which regulate customs relations between subjects, as well as international treaties, the agreement on implementation of which on the territory of Ukraine provided by the Ukrainian parliament. Separately it is worth mentioning the norms of the Customs Code, which states that “when carrying out customs control and customs clearance of goods, vehicles of commercial purpose, which are transported across the customs border of Ukraine, are applied only the norms of laws of Ukraine and other statutory and regulatory acts on questions of the state customs affairs, effective on the day of acceptance of the customs declaration by the body of incomes and fees of Ukraine”.

In the event that a situation arises in the field of customs relations, which requires ambiguous interpretation, the Customs Code of Ukraine determines that “in case if the norms of laws of Ukraine or other statutory and regulatory acts on questions of the state customs affairs permit ambiguous (plural) interpretation of the rights and obligations of enterprises and citizens moving goods, vehicles of commercial purpose across the customs border of Ukraine or carry out transactions with goods, which are under the customs control, or interpretation of the rights and obligations of officials the bodies of incomes and fees, as a result of which there is the possibility of making a decision both in favor of such enterprises and citizens, and in favor of the bodies of incomes and fees, decisions must be made in favor of these enterprises and citizens”.

It was investigated that customs policy in Ukraine is carried out within the framework of strict customs control, which is carried out by the customs authorities, observing procedures and order for carrying out the relevant operations specified in the legislation. Goods, valuables,

vehicles, currency, things and other resources that are transported across the customs border are subject to customs control and customs clearance. Customs control is carried out in accordance with the tasks of customs policy, which is carried out in Ukraine.

It is substantiated that in order to increase the efficiency of customs control it is necessary that the customs authorities carry out the minimum of procedures necessary for the implementation of customs legislation. Correspondence of procedures and their order is determined by the Customs Code of Ukraine and other legislation acts in this area.

In addition to the above-mentioned legislative acts, it is necessary to mention the specialized laws that determine the import duty rates for certain types of goods, regulatory documents on anti-dumping, special and compensatory duties. The Tax Code of Ukraine plays a significant role in the customs sphere, the norms of the Tax Code of Ukraine determine the procedure for taxing the value added tax and the excise tax on imported goods and services.

Consequently, the customs policy of Ukraine has the proper legal regulation in the normative documents and a clear orientation to the regulation of customs relations in accordance with generally accepted standards. However, in the direction of implementing the Euro-integration aspirations of Ukraine, our state needs to strengthen customs control in order to ensure the protectionist policy of the Ukrainian state and the compliance of customs operations with the common European values and the widespread practice of customs relations in the European Union.

Conclusions of the research and prospects for further studies. Consequently, the customs policy of Ukraine has the proper legal regulation in the normative documents and a clear orientation to the regulation of customs relations in accordance with generally accepted standards. However, in the direction of implementing the European integration aspirations of Ukraine, our state needs to strengthen customs control in order to ensure the protectionist policy of the Ukrainian state and the compliance of customs operations with the common European values and the widespread practice of customs relations in the European Union.

Key words: customs control; legal support; legislation; international economic activity and safety.

References

1. Vakulchuk, O. M. (2012). Vykorystannia dosvidu YeS u pobudovi systemy zakonodavchoho ta metodychnoho zabezpechennia mytnoho post-audytu v Ukraini. *Ekonomichni nauky*, № 2, pp. 11-22 [in Ukrainian].
2. *Konstitutsiia Ukrainy: Pryiniata na piatii sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy 28 chervnia 1996 roku iz zminamy, vnesenyi Zakonom Ukrainy vid 8 hrudnia 2004 roku № 2222-IV*. (2006). Kyiv: Vydavnychi dim Skif. 48 p. [in Ukrainian].
3. Mytnyi kodeks Ukrainy. (2012). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, № 44-48, st. 552 [in Ukrainian].
4. Spivak, I. V. (2016). Mytnyi kontrol: porivnialnyi analiz. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy "Kyivskiy politekhnichnyi instytut". Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo*, № 3/4 (31/32), pp. 223-228. [in Ukrainian].
5. Pro Mytnyi taryf Ukrainy. (2014) [in Ukrainian].
6. Podatkovi kodeks Ukrainy. (2011). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, № 13-17, st. 112 [in Ukrainian].
7. Martyniuk, V. P. (2010). Pro dotsilnist vykorystannia termina "mytna systema derzhavy". *Mytna bezpeka*, № 2, pp. 144, 145 [in Ukrainian].

8. Domin, Yu. M., Domina, S. Yu., Zhelezniak, N. M. & Yuldasheva, O. Kh. (Ed.). (2009). *Mytne pravo Ukrainy*. Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury, pp. 136 [in Ukrainian].
9. Berezniuk, I. H. (2009). *Mytne rehuliuвання Ukrainy: natsionalni ta mizhnarodni aspekty*. Dnipropetrovsk: Akademiia mytnoi sluzhby Ukrainy. pp. 14 [in Ukrainian].
10. Bilukha, M. T., Mykytenko, T. V. (2004). Mytnyi kontrol: orhanizatsiia i metodolohiia. *Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu DPS Ukrainy*, № 1(64), pp. 181-187 [in Ukrainian].
11. *Tamozhennyi kodeks tamozhennoho soiuzu (v red. 2015 h.) v ramkakh Evraziyskoho ekonomycheskoho soobshchestva*. (2018). URL : <http://www.wcoomd.org> [in Russian].
12. *Mytnyi kodeks Yevrosoiuzu*. (2008). URL : https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/ugoda-pro-asociaciyu/15_Annexes.pdf [in Ukrainian].
13. Mytnyi kodeks Ukrainy...

Paper submitted: 08.11.2018

Paper accepted: 05.12.2018

Цитування: Товт В. М. Правове забезпечення митного контролю в Україні // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 4(57) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2018. С. 122—132.

Citation: Tovt, V. M. (2018). Pravove zabezpechennia mytnoho kontroliu v Ukraini. *Efficiency of Public Administration*, Issue 4(57), pp. 122-132.